

Knud Erik Hansen (SF):

Der er i EU to stærke udviklingstendenser: En tendens, hvor et flertal af de lande, der nu er med, intensiverer samarbejdet og gør det tættere og tættere, til et samarbejde, der mere og mere får karakter af en statsdannelse. En anden tendens er en åbning mod Øst for en sandsynlig optagelse af flere østeuropæiske lande.

SF synes, den første tendens er problematisk. Den er en vej mod Europas forenede stater med en statsdannelse foroven. Det medfører en unødvendig afgivelse af kompetence og sikrer ikke, at opgaverne løses så tæt på borgerne som muligt. Derfor er forbeholdene vigtige. Det bliver let til et skrøbeligt samarbejde, når der er en statsdannelse foroven, og det bliver svært at få demokratiet til at fungere ordentligt.

Det er vores overbevisning, at Europa bliver stærkere, når EU vokser ud fra en løsning af de opgaver, der ikke kan løses nationalt, og der er nok at tage fat på. Der er mange grænseoverskridende problemer, som kræver en løsning på europæisk plan og med et samarbejde, som også indebærer, at vi afgiver kompetence til at få løst disse opgaver.

Tendensen til en statsdannelse er også problematisk i forhold til udvidelsen af EU. Jo stærkere statsdannelse, der sker i EU, desto sværere bliver det for nye lande at kunne klare at komme med. SF's gamle forslag om et fleksibelt Europa, et Europa i flere rum, vil være meget mere venligt over for de nye lande og vil klart fremskynde optagelsen af de nye lande. Det er vel også det, Romano Prodi i realiteten siger, når han udtaler, at der kan blive brug for markante overgangsordninger for de nye lande.

For SF er udvidelsen af EU den vigtigste udfordring. Vi står endnu 10 år efter Murens fald med et delt Europa. Der er mange gode grunde til at få samlet Europa fra øst til vest og fra nord til syd. Vi har brug for udvidelsen for at forbedre det samlede miljø i Europa, for at fremme sikkerheden og for at fremme en velfærd for alle.

Vi står også over for at skulle skabe et socialt Europa med en udviklet velfærd, der omfatter alle befolkningsgrupper. Det er endnu langt fra et miljømæssigt bæredygtigt Europa, som kan producere uden at drive rovdrift på de begrænsede globale ressourcer. Skabelse af et helt, socialt, bæredygtigt Europa er den store udfordring.

Når man så hører den danske debat, kan man få fornemmelsen af, at fjernelsen af de danske

forbehold er den vigtigste opgave overhovedet. Denne klynkende fokusering på forbeholdene skjuler, at der er langt vigtigere opgaver i EU. Der er brug for en klar styrkelse af miljøpolitikken, som jeg sagde før. Der er brug for en demokratisering af det europæiske beslutningssystem. Der er brug for et EU, der forbedrer forbrugernes stilling, arbejdstagernes stilling. Der er brug for et EU, der ansvarligt modtager flygtninge og ikke laver et Fort Europa mod de mennesker, der har brug for asyl, for et EU, der tager et globalt ansvar.

Det er alle sammen store udfordringer. SF mener derfor, det er forkert at indskrænke den kommende regeringskonference til udelukkende institutionelle forhold, der primært diskuterer stemmевægte og antallet af kommissærer. Regeringskonferencen bør være bred og dække de mange emner, der er afgørende for den samlede udvikling i Europa.

Så til forbeholdene, først det retlige. Det er jo lidt specielt. Det siger jo ikke, at vi ikke kan lave aftaler på det retlige område, men at Danmark kan indgå en mellemstatslig aftale med de andre EU-lande. Danmark kan derfor indholdsmæssigt gå ind i aftaler på det retlige område, og vores forbehold giver os mulighed for at vælge. Der er f.eks. brug for en asylpolitik, der sikrer, at ethvert europæisk land modtager sin andel af flygtninge, at man giver økonomisk støtte til de lande, der eventuelt kommer til at tage en større del, og at man også sikrer, at flygtningene bliver modtaget forsvarligt i alle lande.

Det med at vælge det retlige er måske lige lovlig meget at sige, for ser vi på Schengensamarbejdet, så kan Schengensamarbejdet blive en snigende gift for Danmarks forbehold på det retlige område. Det, at vi åbner vore grænser totalt, vil givet medføre, at de andre lande reelt kommer til at tvinge Danmark til at deltage i de retlige forordninger.

ØMU'en er nok det mest alvorlige skridt, EU har taget mod Europas forenede stater. Det giver nogle kraftige politiske bindinger, som vi ikke mener er nødvendige, medmindre man vil lave en kraftig europæisk statsdannelse.

ØMU'en er også problematisk som økonomisk projekt. Euroen blev med store forventninger indført den 1. januar med det store mediebudskab, at her kom succesen. Vi har til gode at se, at det bliver succesen. ØMU'en er derimod problematisk, fordi den fratager landene meget vigtige mekanismer til at regulere deres økono-